

hold, der har givet Anledning til meget betydelige Tab. Jeg behøver i den Henseende blot at nævne „Danske Genforsikring“; en stor Del af Landet er i sin Tid blevet damptrawlet for at tegne Aktier i dette Foretagende under Forventninger, som i høj Grad er bristet. Man maa vistnok sige, at Opfattelsen i Befolkningen gaar i langt højere Grad ud paa, at man bør udvide Omraadet for det Tilsyn, der her er Tale om, end mindske den Sikkerhed og Kontrol, som vi har. Det drejer sig jo i Lovforslaget alene om Foranstaltninger, der ikke i nogen som helst Henseende forandrer noget reelt ved Selskabet. Det er kun Foranstaltninger, der gaar ud paa at forandre Billedet, at give Selskaberne Tilladelse til at affatte deres Regnskaber, ikke saaledes, at de *bliver* anderledes, men at de ser anderledes ud. Det er den Tendens, som man fra Mindretallets Side har været betænkelig ved. Imidlertid har man paa den anden Side erkendt, at der var Omstændigheder for de Livsforsikringselskaber, som her er Tale om, der kunde gøre det naturligt at søge at mildne de Krav, som Loven stiller, og man har derfor ogsaa fra dette Mindretals Side i øvrigt arbejdet for at finde Løsninger, der kunde tilfredsstille dette dobbelte Hensyn. Det er, som den ærede Ordfører (Kragh) sagde, lykkedes paa flere vigtige Punkter; men det har ikke paa alle Punkter været muligt at enes.

De tre Punkter, der er de afgørende i denne Henseende, og som rammes af de Betragtninger, jeg her har gjort gældende, er §§ 7, 8 og 9. Den ærede Ordfører nævnte, at man har indhentet Oplysninger med Hensyn til Sikkerhedsfonden og faaet oplyst, hvorledes det forholder sig for de forskellige Selskabers Vedkommende. Jeg maa sige, at de Oplysninger, man har faaet, og som den ærede Ordfører ikke nærmere gik ind paa, har ikke i og for sig kunnet stemme til, at man skulde mindske Kravene i den Henseende. Af de 19 Livsforsikringselskaber er der 7, som slet ikke har oparbejdet en Sikkerhedsfond, altsaa slet ikke har nogen Reserve af den Art, og 6, der kun har en ganske ubetydelig Fond; kun de tilbageværende 6 har en virkelig anselig Sikkerhedsfond. Det maa under disse Omstændigheder betragtes som meget betænkeligt, saa længe de fastsatte Grænser for Sikkerhedsfonden ikke er naaet, at tillade den Anvendelse af Aarsoverskuddet, som Lovforslaget foreslaar. Imidlertid har man ment — det er jeg ogsaa ganske enig i —, at den Regel,

der er indført paa dette Punkt, om en særlig Bonusfond, hvortil Restoverskuddet skal henlægges, saa længe Sikkerhedsfonden ikke har naaet den i Lovforslaget angivne Grænse, borttager i saa væsentlig Grad de Betæneligheder, som i den Henseende har gjort sig gældende, at man har kunnet slutte sig hertil. Ikke saa let har det været for Mindretallet at slutte sig til Lovforslagets § 8. Den Ændring, man der har opnaaet: at Tallet 8 rettes til 7, er i Virkeligheden ikke nogen særlig betydelig Ændring. Det vilde vistnok have været at foretrække, om man var blevet staaende ved den gamle Lovs Princip, som for en vis Periode gav Overgangsbestemmelser og derefter strammede Kravet. Imidlertid har man fra Mindretallets Side for at inkskrænke Uenigheden til det mindst mulige ogsaa givet efter paa dette Punkt.

Derimod har man ikke ment at kunne acceptere det Forslag, der er stillet med Hensyn til Opgørelsen af Selskabets Værdipapirer, og det er paa dette Punkt, at det ikke er lykkedes at opnaa tilstrækkelige Ændringer, hvorfor man fra Mindretallets Side har anset det for nødvendigt at stille et selvstændigt Ændringsforslag. Hvad man indvender fra Mindretallets Side mod det foreliggende Flertalsforslag, er for det første dette, at det er teknisk set af en uheldig Art. Den Adskillelse, det indfører mellem amortisable og uamortisable Papirer, er sikkert uheldig og vil i forskellige Retninger kunne virke uheldigt. Endvidere bygger man indenfor de amortisable Papirer paa et Skelnemærke, som er ganske usikkert. Medens man tidligere har nøjedes med at betragte Børspapirer som de Papirer, der faktisk noteredes paa Københavns Børs, indfører man, for at gøre Omraadet videre for disse Papirer, en Regel, som gaar ud paa, at paa samme Maade som Børspapirer skal behandles Papirer, der efter deres Art kunde noteres paa Københavns Børs. Jeg gjorde allerede ved Lovforslagets første Behandling opmærksom paa, at dette Skelnemærke er ganske usikkert og efter min Opfattelse ikke kan anvendes, og jeg kan ikke forstaa, at det ikke er lykkedes at trænge igennem med de faglige Betragtninger, som i den Henseende er gjorte gældende, idet jeg synes, det maa være af afgørende Betydning i en Lov ikke at bruge Udtryk, om hvis Omfang der muligvis kan tvistes. Begrebet: Papirer, der efter deres Art kunde noteres paa Københavns Børs, er ganske usikkert. Der noteres overhovedet ikke Papirer paa Københavns Børs efter